

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

KFST – uafhængig konkurrencemyndighed

VELFUNDERENDE MARKEDER

53 | DECEMBER 2021

ER DER SAMMENHÆNG MELLEM HØJ FORSYNINGSSIKKERHED OG EFFEKTIVITET?

Der er overordnet ikke sammenhæng mellem danske vandselskabers niveau af forsyningssikkerhed og deres målte økonomiske effektivitet. Vandselskaber med et højt niveau af forsyningssikkerhed stilles derfor ikke over for højere effektiviseringskrav i den økonomiske regulering.

I december 2020 udgav vi artiklen "Påvirker effektiviseringskrav kvaliteten af drikkevandet?" Resultaterne viste, at effektiviseringskrav ikke har ledt til dårligere forsyningssikkerhed i de danske drikkevandsselskaber efter indførslen af effektiviseringskrav i 2011, snarere tværtimod. I denne artikel undersøger vi mere generelt for både vand- og spille-

vandsselskaber, om selskaber med høj forsyningssikkerhed, og dermed højere omkostninger hertil, har det økonomisk sværere i den økonomiske regulering i dag end selskaber med lav forsyningssikkerhed og dermed lavere omkostninger hertil. Resultaterne understøtter, at vandselskaber ikke er blevet stillet over for et højere effektiviseringskrav på grund af et højere niveau af forsyningssikkerhed.

Læs artiklen →

1. Indledning

I december 2020 udgav vi artiklen "Påvirker effektiviseringskrav kvaliteten af drikkevandet?".¹ I artiklen blev det vist, at effektiviseringskrav til drikkevandsselskaberne siden 2011 ikke har ledt til flere mikrobiologiske overskridelser i drikkevandsforsyningen, snarere tværtimod.²

I denne artikel bygges videre på den tidligere analyse ved at undersøge, om der er en sammenhæng mellem økonomisk effektivitet (dvs. selskabernes evne til at levere vand til lave omkostninger) og forskellige indikatorer for forsynings-sikkerhed. Desuden inddrages spildevandssektoren også i analysen.

Det generelle billede er, at der ikke er en sammenhæng mellem selskabernes niveau af forsynings-sikkerhed og deres målte økonomiske effektivitet. Det peger på, at benchmarkingmodellen, der vurderer selskabernes økonomiske effektivitet, tager tilstrækkeligt højde for selskabernes omkostninger til forsynings-sikkerhed. Det er dog alligevel relevant at overveje, om reguleringen kan justeres, så den i fremtiden yderligere understøtter et fortsat generelt højt niveau af forsynings-sikkerhed.

Artiklen er en del af et analysearbejde, der afdækker mulighederne for at inddrage forskellige aspekter af forsynings-sikkerhed i den økonomiske regulering af vandselskaberne, herunder i den benchmarking, der ligger til grund for beregning af individuelle effektiviseringskrav til selskaberne.

2. Hvordan måles selskabernes økonomiske effektivitet i dag?

Effektiviseringskrav til vandselskaberne omfatter et generelt krav til alle selskaber samt et individuelt krav, som beregnes ved at sammenligne (benchmark) selskabernes omkostninger med hinanden. Det individuelle krav beror således på en analyse af, hvor effektivt det enkelte selskab driver sin forsyning sammenlignet med de øvrige selskaber. I denne vurdering korrigeres for forskelle i rammevilkår, herunder fx befolkningstætheden i forsyningsområdet. Jo mindre effektiv det enkelte selskab er i henhold til benchmarkingen, jo højere effektiviseringskrav vil selskabet i sidste ende få (dog kun indtil en vis grænse). De mest effektive selskaber vil således ikke få stillet et individuelt krav.³

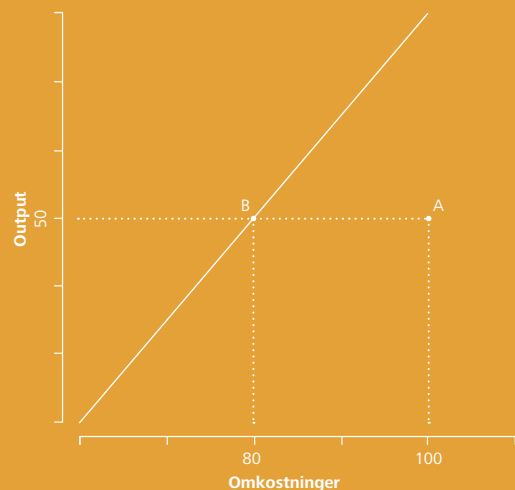
Konkret identificerer benchmarkingen de selskaber, som leverer vand med de laveste enhedsomkostninger. Derefter måles, hvor meget de øvrige selskabers enhedsomkostninger skal reduceres for at være lige så effektive som de mest

effektive selskaber. Denne effektivitetsforskel måles med efficiensscoren, som har en værdi mellem 0 og 1. Jo højere efficiensscore et selskab har, desto mere omkostningseffektivt er selskabet, og jo lavere effektiviseringskrav vil selskabet blive stillet overfor. Boks 1 uddyber kort beregningen af efficiensscoren i den økonomiske benchmarking.

Boks 1: Benchmarking og efficiensscore

Figuren nedenfor viser en simpel illustration af den grundlæggende intuition bag benchmarkingen.

Den optrukne linje angiver det effektive omkostningsniveau (dvs. de laveste omkostninger) ved at producere et givent outputniveau. Output repræsenterer størrelsen af selskabernes produktion.

Selskab A og B producerer begge den samme mængde output (50). Selskab As omkostninger er 100 kr. mens selskab Bs kun er 80 kr. Selskab A har derfor højere enhedsomkostninger end selskab B. Da selskaberne producerer den samme mængde output, burde selskab A kunne producere sit output for 80 kr., altså med et omkostningsniveau svarende til det for selskab B, givet at selskaberne har de samme rammevilkår. Selskab B er identificeret som det mest effektive selskab og opererer med de laveste enhedsomkostninger.

Selskab A vil dermed opnå en efficiensscore på $80/100=0,8$. Selskabet kunne altså potentielt producere sit nuværende outputniveau med 80 procent af dets nuværende omkostninger.

Selskab B er her omkostningseffektivt (sammenlignet med andre selskaber i sektoren) og opnår derfor en efficiensscore på $80/80=1$.

¹ (Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, 2020 A).

² Mikrobiologiske overskridelser opgøres i pågældende artikel som andelen af vandprøver, hvor den fastsatte grænseværdi for mikrobiologisk indhold i drikkevandet er overskredet.

³ Effektiviseringskravet bliver stillet til et selskabs indtægtsramme og ikke direkte til selskabernes faktiske omkostninger. Derfor har størrelsen af indtægtsrammen i forhold til selskabets omkostninger også indflydelse på effektiviseringskravet. Hvis indtægtsrammen er højere end selskabets omkostninger, vil der alt andet lige også være et effektiviseringskrav, selvom selskabet er fuldt effektivt på sine faktiske omkostninger i benchmarkingen.

I den nuværende beregning af vandselskabernes efficiensscore (og effektiviseringskrav) er visse aktiver, som bruges til at understøtte forsyningssikkerhed allerede med i modellen. Selskabernes niveau af forsyningssikkerhed indgår dog ikke direkte.

Når vandselskabernes omkostninger sammenlignes i benchmarkingen, vil et selskab med et højt niveau af forsyningssikkerhed således kunne fremstå mindre omkostningseffektivt, hvis selskabet har ekstra omkostninger til at opnå det høje niveau af forsyningssikkerhed. Det enkelte selskab kan i dette tilfælde blive stillet over for et større effektiviseringskrav, end hvis selskabet havde brugt færre penge på forsyningssikkerhed.

Denne sammenhæng er dog ikke nødvendigvis entydig, og som nævnt inddrager benchmarkingen en del af værdien af de aktiver og driftsaktiviteter, der er med til at understøtte forskellige dimensioner af forsyningssikkerhed.

I denne analyse undersøges sammenhængen mellem den målte efficiensscore og forskellige mål for forsyningssikkerhed.

3. Mål for forsyningssikkerhed i vandsektoren?

Forsyningssikkerhed i vandsektoren dækker over en bred vifte af parametre for både drikke- og spildevand. Boks 2 beskriver den overordnede definition af forsyningssikkerhed og de udvalgte mål for forsyningssikkerhed, der bruges i denne artikel.

De overordnede definitioner af begrebet forsyningssikkerhed er udarbejdet af Miljøministeriet. De angivne indikatorer for forsyningssikkerhed er ikke udtømmende. De er udvalgt, fordi de er væsentlige samtidig med, at datakvalitet og datatilgængelighed vurderes at være tilstrækkeligt god.

Fælles for forsyningssikkerhedsparametrene er, at en lavere værdi for parametrene er forbundet med et højere niveau af forsyningssikkerhed. Når eksempelvis antallet af afbrydelsesminutter falder for et selskab, betyder det, at selskabets niveau af forsyningssikkerhed stiger.

Boks 2: Hvordan måles forsyningssikkerhed?

For drikkevandsselskaber defineres forsyningssikkerhed som sikker og stabil håndtering af drikkevand af god kvalitet.⁴ Vi anvender følgende parametre som mål for forsyningssikkerhed:

Mikrobiologiske overskridelser: Antallet af vandprøver, hvor den fastsatte grænseværdi for mikrobiologisk indhold i drikkevandet er overskredet opgjort pr. mio. kubikmeter vand.⁵

Afbrydelsesminutter: Det gennemsnitlige antal ikke-planlagte forbrugerafbrydelsesminutter opgjort pr. postadresse i forsyningsområdet.

Vandtab: Vandtab på ledningsnettet opgjort i procent af den samlede vandmængde.

For spildevandsselskaber defineres forsyningssikkerhed som sikker og stabil håndtering af spildevand med udledning af vand, der ikke har negative indvirkninger på miljøet⁶. Vi anvender følgende parametre som mål for forsyningssikkerheden:

Afløbsstop: Antal afløbsstop pr. 10 km ledning

Kvælstof: Gennemsnitlig udløbskoncentration af kvælstof mg/liter

Fosfor: Gennemsnitlig udløbskoncentration af fosfor mg/liter

BI5: Gennemsnitlig udløbskoncentration af BI5 mg/liter

⁴ Se "Datanotat om forsyningssikkerhedsparametre" her: <https://www.kfst.dk/vandtilsyn/analyser/forsyningssikkerhed-okonomisk-regulering-og-benchmarking/>

⁵ Antallet af mikrobiologiske overskridelser er korrigeret for den øgede sandsynlighed, der er for at finde en overskridelse, når et selskab tager flere prøver end det lovpligtige antal. Herudover benyttes specifikt de mikrobiologiske overskridelser, der kan tilskrives selskabets eget ansvar jf. definitionen i Miljøstyrelsens performancebenchmarking.

⁶ Se "Datanotat om forsyningssikkerhedsparametre" her: <https://www.kfst.dk/vandtilsyn/analyser/forsyningssikkerhed-okonomisk-regulering-og-benchmarking/>

Boks 3 beskriver datagrundlaget for analysen.

Boks 3 Data til analyse af drikke- og spildevands-selskaber

Efficiensscoren og supplerende data på selskabsniveau til analysen af drikkevandsselskaber stammer fra Forsyningssekretariatets seneste benchmarking af drikkevandsselskaber i 2020. Til denne benchmarking blev der benyttet gennemsnit af data for 2018-2019 for hvert drikkevandsselskab. Data for forsyningssikkerhedsparametrene stammer fra Miljøstyrelsen og dækker samme periode. Tabellen nedenfor viser en oversigt over de anvendte data for 72 drikkevandsselskaber.

	Min.	Maks.	Middel	Standardafvigelse
Efficiensscore	0,63	1,00	0,86	0,08
Mikrobiologiske overskridelser	0,00	1,89	0,12	0,29
Afb. minutter	0,03	140,09	15,05	20,44
Vandtab	2,36	16,71	7,85	2,93

Til analysen af spildevandsselskaber benyttes data fra Forsyningssekretariatets benchmarking i 2021. Oplysningerne er et gennemsnit for 2019-2020 for hvert spildevandsselskab. Tabellen nedenfor viser en oversigt over de anvendte data for 61 spildevandsselskaber.

	Min.	Maks.	Middel	Standardafvigelse
Efficiensscore	0,62	1,00	0,88	0,09
Afløbsstop	0,06	2,47	0,67	0,54
Kvælstof	2,12	7,93	4,23	1,32
Fosfor	0,11	1,02	0,42	0,20
BI5	1,42	5,69	3,04	0,92

4. Resultater for drikkevandsselskaber

I analysen undersøges som nævnt, om der er en sammenhæng mellem efficiensscoren og de forskellige indikatorer for forsyningssikkerhed.

I analysen benyttes en såkaldt Tobit-regression. Tobit-regressionen tager højde for, at efficiensscoren er begrænset til at have en værdi mellem 0-1.⁷ Se Appendix 1 for en yderligere forklaring af Tobit-regressionen.

Resultaterne fra analysen af drikkevandsselskaber viser, at der ikke er en statistisk signifikant sammenhæng mellem selskabernes niveau af forsyningssikkerhed og efficiensscore, jf. tabel 1. Der er således ikke tegn på, at selskaber, som har en høj efficiensscore, skulle have lav forsynings-

sikkerhed, eller at virksomheder skulle have reduceret forsyningssikkerheden for at opnå en høj efficiensscore. Det gælder for såvel mikrobiologiske overskridelser, afbrydelsesminutter og vandtab.⁸

Tabel 1 Sammenhæng mellem forsyningssikkerhed og efficiensscore for drikkevandsselskaber⁹

	Afhængig variabel: Efficiensscore
	Estimat
Vandtab	-0,002
Mikrobiologiske overskridelser	-0,057*
Afbrydelsesminutter	-0,007
Antal observationer	72

*p<0,1; **p<0,05; ***p<0,01

Stjernerne ved estimaterne i Tabel 1 angiver, hvorvidt pågældende parameter giver et statistisk signifikant bidrag til at forklare variationen i efficiensscoren. Jo flere stjerner, desto mere signifikant resultat. Det fremgår, at ingen af estimaterne er signifikante på et almindeligt 5-procents-niveau.

Indikatoren for mikrobiologiske overskridelser er statistisk signifikant på et 10-procents-niveau. Estimatet for denne parameter er dog negativt. En stigning i antal mikrobiologiske overskridelser – og derfor et fald i forsyningssikkerhed – vil dermed være forbundet med et fald i efficiensscoren. Resultatet peger således på, at selskaber med et højere niveau af forsyningssikkerhed (målt på antallet af mikrobiologiske overskridelser) også opnår en højere efficiensscore i benchmarkingen og dermed i sidste ende lavere effektiviseringskrav. Eller omvendt, at virksomheder, som har investeret i høj forsyningssikkerhed, ikke stilles dårligere i benchmarkingen. Som robusthedstest er analysen også foretaget på forrige benchmarking af drikkevandsselskaberne i 2018. Her viser resultaterne ligeledes, at der ikke er tegn på, at der er en sammenhæng mellem højt niveau af forsyningssikkerhed og en lav efficiensscore.

⁸ For at selskaberne er sammenlignelige målt på forsyningssikkerhedsparametrene, er selskaber der primært er produktionsselskaber ekskluderet.

⁹ I Tobit-regressionerne er der yderligere korrigeret for en række rammevilkår, der ikke eksplicit præsenteres i tabellerne her. Der korrigeres for alderen på selskabernes aktiver og befolkningstætheden i forsyningsområdet samt selskabernes OPEX og CAPEX netvolumenmål. Da efficiensscoren bør være renset for effekten af disse rammevilkår, korrigeres der kun for disse i regressionerne, såfremt de kan påvises at have en statistisk signifikant sammenhæng med efficiensscoren. Rammevilkårene er ikke præsenteret her, da estimaterne for disse er svære at tolke og ikke er relevante for konklusionen for forsyningssikkerhedsparametrene. Parametrene til rammevilkår kan ikke direkte fortolkes, da rammevilkårene allere indgår i beregningen af efficiensscoren.

⁷ (Bogetoft & Otto, 2011). Tobit-regression er en udbredt metode til at analysere efficiensscore fra benchmarkingmodeller, se eks. McDonald (2009), Liu et al. (2017)

5. Resultater for spildevandsselskaber

Analysen af spildevandsselskaberne viser også, at de forskellige forsyningssikkerhedsparametre ikke påvirker efficiensscoren, jf. tabel 2¹⁰. Der er således ingen statistisk signifikant sammenhæng mellem efficiensscoren og spildevandsselskabernes niveau af forsyningssikkerhed målt ved afløbsstop, og udløbskoncentration af kvælstof, fosfor og B15.

Tabel 2 **Sammenhæng mellem forsyningssikkerhed og efficiensscore for spildevandsselskaber**¹¹

	Afhængig variabel: Efficiensscore
	Estimat
Afløbsstop	0,004
Kvælstof	0,003
Fosfor	-0,081
B15	0,005
Antal observationer	61

*p<0,1; **p<0,05; ***p<0,01

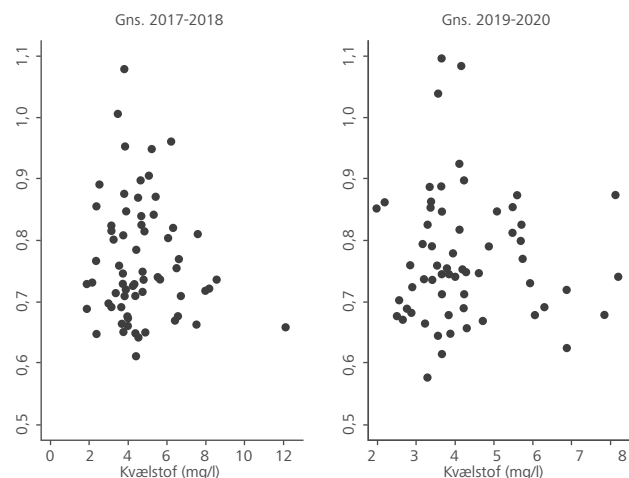
Tabel 2 viser resultaterne baseret på seneste benchmarking af spildevandsselskaberne i 2021. For robusthedstjek har vi lavet en lignende analyse på data fra forrige benchmarking af spildevandsselskaberne i 2019. Her finder vi en svag positiv sammenhæng mellem spildevandsselskabernes kvælstofkoncentration og efficiensscoren, som er statistisk signifikant på et 5-procents-niveau. Effektens størrelsesorden er dog begrænset. Resultaterne fra analysen kan ses i Appendix 2.

Som nævnt skal en sådan sammenhæng mellem udledningskoncentration og efficiensscore afspejle, at selskaber har omkostninger til at sikre forsyningssikkerhed, som der ikke tages hensyn til i benchmarkingen. Det er derfor også undersøgt, om der konkret er en sammenhæng mellem selskabernes enhedsomkostninger og de forskellige mål for forsyningssikkerhed, efter der er kontrolleret for forskellige rammevilkår.

Analysen viser, at der ikke er en sådan sammenhæng, heller ikke for kvælstof (udløbskoncentration). Figur 1 viser sammenhængen mellem koncentrationen af kvælstof og selskabernes enhedsomkostninger for de omkostninger, der indgik i benchmarkingen af spildevandsselskaber i 2019 og i 2021 (hhv. data for gns. 2017-2018 og gns. 2019-2020).¹¹ Det fremgår, at der ikke er tendens til, at selskaber med højere kvælstofkoncentration også har højere omkostninger.

Denne sammenhæng er undersøgt yderligere ved brug af regressionsanalyse i Appendix 2.

Figur 1 **Sammenhæng mellem forsyningssikkerhed og faktiske omkostninger for spildevandsselskaber**

Det samlede billede er således, at forsyningssikkerhed som helhed ikke påvirker efficiensscoren og dermed effektiviseringskravene i nogen særlig grad for spildevandsselskaberne.

6. Konklusion

Analyserne viser overordnet at vandselskabernes forsyningssikkerhed, målt ved en række forskellige parametre, ikke har nogen særlig sammenhæng med efficiensscoren fra den økonomiske benchmarking.

Dette understøtter, at selskaber i den økonomiske regulering i dag, ikke har fået et højere effektiviseringskrav på grund af et højt niveau af forsyningssikkerhed, og at de ikke reducerer forsyningssikkerheden med henblik på at opnå en højere efficiensscore, som også tidligere analyser har peget på.

7. Litteratur

Bogetoft, P., & Otto, L. (2011). Benchmarking with DEA, SFA and R. Springer *Science & Business Media*.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. (2019). *Forsyningssekretariatets Benchmarking 2019*. Hentet fra <https://www.kfst.dk/vandtilsyn/benchmarking/okonomiske-rammer-modelbeskrivelse-og-resultater/benchmarking-2019/>

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. (2020 A). *Påvirker effektiviseringskrav kvaliteten af drikkevandet? Velfungerende Markeder*.

¹⁰ I analysen af spildevandsselskaber er der, for at sikre større sammenlignelighed, udelukkende inkluderet selskaber, der både udfører rense- og transportaktiviteter.

¹¹ På figur 1 vises de påvirkelige omkostninger, der udgør omkostningsgrundlaget i benchmarkingen. Selskabernes samlede netvolumen udgøres af summen af OPEX- og CAPEX-netvolumenmål, der er et udtryk for størrelsen på selskabernes produktion.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. (2020 B). *Forsyningssekretariatets Benchmarking 2020*. Hentet fra <https://www.kfst.dk/vandtilsyn/benchmarking/okonomiske-rammer-modelbeskrivelse-og-resultater/benchmarking-2020/>

Liu, J., Junfei, Z., & Zhengben, F. (2017). *Tourism eco-efficiency of Chinese coastal cities - Analysis based on the DEA-Tobit model*. *Ocean & Coastal Management*, s. 164-170.

McDonald, J. (2009). Using least squares and tobit in second stage DEA efficiency. *European journal of operational research*, 2, s. 792-798.

Wooldridge, J. M. (2016). *Introductory Econometrics* (Sixth edition ed.). Boston: Cengage learning.

Appendix 1: Afledte effekter i en Tobit-regression

I analyserne for efficiensscoren benyttes en såkaldt Tobit-regression. Tobit-regressionen kan tage højde for, at efficiensscoren som afhængig variabel er begrænset til en værdi mellem 0-1.

I en Tobit-regression modelleres den såkaldte latente variabel. Den latente variabel kan betragtes som et mål for den økonomiske efficiens (der ikke er begrænset til en værdi mellem 0-1). Estimatet i regressionen er derfor ikke direkte udtryk for påvirkningen på efficiensscoren, men derimod på den latente variabel.

Estimerne fra en standard regression (OLS) og Tobit er ofte relativt ens, men kan altså ikke fortolkes ens, da estimatet i en Tobit-regression udtrykker effekten på den latente variabel frem for den egentlige afhængige variabel (Wooldridge, 2016). For at opnå effekten af, hvor meget en stigning i koncentrationen af kvælstof ledsages af i en stigning i efficiensscoren, beregnes de afledte effekter for selve efficiensscoren frem for den latente variabel.

Disse afhænger af værdierne for de uafhængige variable og beregnes i denne artikel som effekten af en stigning i kvælstofudledningen for et gennemsnitligt selskab.

Appendix 2: Supplerende analyser for spildevands-selskaber

Som robusthedstest er analysen vist i tabel 2 også foretaget med data for forrige benchmarking af spildevandsselskaberne i 2019 (med data for gennemsnit af årene 2017-2018). Her ses en sammenhæng mellem udløbskoncentrationen af kvælstof og spildevandsselskabernes efficiensscore, som lige akkurat er signifikant på et 5 pct.s niveau jf. Tabel 3. Konkret kan estimatet for kvælstofkoncentrationen oversættes til, at en stigning i udløbskoncentrationen på 1 mg/l (svarende til ca. 22 pct.) ledsages af en reduktion i efficiensscoren på 1,5 pct. point for et gennemsnitligt selskab¹². Hvis sammenhængen tolkes som kausal, vil selv store æn-

dringer og forskelle i udløbskoncentrationen således have begrænset betydning for efficiensscoren (og omvendt).

Tabel 3 Sammenhæng mellem forsyningsikkerhed

	Afhængig variabel: Efficiensscore
	Estimat
Afløbsstop	0,012
Kvælstof	0,015**
Fosfor	-0,062
BI5	-0,012
Antal observationer	68

*p<0,1; **p<0,05; ***p<0,01

For at analysere denne sammenhæng nærmere, er det også undersøgt, om der er en sammenhæng mellem selskabernes faktiske påvirkelige omkostninger og deres niveau af forsyningsikkerhed.

I denne delanalyse er selskabernes faktiske omkostninger ("FATO") således forsøgt forklaret af forsyningsikkerhedsparametrene, idet der samtidig korrigeres for en række rammevilkår, der forventes at have en effekt på selskabernes faktiske omkostninger.¹³ Resultaterne for forsyningsikkerhedsparametrene kan ses i Tabel 4. Analysen er lavet på data for de to seneste benchmarkinger af spildevandsselskaberne og repræsenterer derfor data for hhv. gennemsnittet af 2017-2018 og gennemsnittet af 2019-2020.

Tabel 4 Sammenhæng mellem forsyningsikkerhed og faktiske omkostninger for spildevandsselskaber

	Afhængig variabel: log(FATO)	
	Estimat Gns. 2017-2018	Estimat Gns. 2019-2020
Afløbsstop	0,026	0,02
Kvælstof	-0,018	-0,01
Fosfor	0,168	0,142
BI5	0,0035	0,018
Antal observationer	68	61

*p<0,1; **p<0,05; ***p<0,01
Bemærk, at ingen af de viste parametre er signifikante

Der er ikke fundet en signifikant sammenhæng mellem forsyningsikkerhedsparametrene og selskabernes faktiske omkostninger, jf. tabel 4. Dette gælder både for omkostninger brugt ved seneste og forrige benchmarking (data for gns. 2017-2018 og gns. 2019-2020).

¹² Se Appendix 1 for en yderligere forklaring af estimerne for en Tobit-regression.

¹³ Der korrigeres i alle regressioner for alderen på selskabernes aktiver, befolkningstætheden i forsyningsområdet samt selskabernes OPEX- og CAPEX-netvolumenmål.

Der er dermed ikke tegn på, at et højt niveau af forsynings-sikkerhed (herunder lave udledninger af kvælstof) skulle være forbundet med højere omkostninger for spildevands-selskaberne i benchmarkingen. Dette understøtter, at selskaberne i dag ikke stilles dårligere i benchmarkingen på baggrund af potentielt højere omkostninger til et højt niveau af forsyningsikkerhed.